

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **D.**, so sídlom v Ž., IČO: X, proti povinnému **Ing. I. Š.**, bývajúcemu v Ž., zastúpenému JUDr. M. M., advokátkou v Ž., **pre vymoženie 30,17 € s príslušenstvom**, ktorá je vedená na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Er 259/2010, o dovolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 8. apríla 2011 č. k. 18Er 259/2010-59, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 8. apríla 2011 č. k. 18Er 259/2010-59 **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina (súd prvého stupňa) uznesením z 8. apríla 2011 č. k. 18Er 259/2010-59 námietky povinného proti exekúcii zamietol.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal povinný dovolanie, v ktorom prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p., a dospel k záveru, že dovolanie povinného smeruje proti takému súdnemu rozhodnutiu, u ktorého zákonom stanovené podmienky neumožňujú podanie dovolania a preto ani vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní. Ide tu o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1, 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

Z citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorým je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o. i. vychodí, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napadané rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len také rozhodnutie súdu, ktorým tento súd rozhodoval v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom.

Rozhodnutie exekučného súdu o námietkach proti exekúcii spôsobilým predmetom dovolania nie je (nejedná sa o rozhodnutie vydané v odvolacom konaní). Skutočnosť, že predmetné rozhodnutie vydáva súd po začatí exekúcie, vykonaním ktorej bol poverený súdny exekútor, neznamená, že by bolo možné námietky povinného proti exekúcii považovať za odvolanie a exekučný súd o nich rozhodujúci považovať za súd odvolací. Námietky proti exekúcii (§ 50, § 51 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov) nie sú opravným prostriedkom povinného a nesmerujú proti určitému rozhodnutiu súdu; ide tu len o procesnú obranu, ktorou povinný čelí proti nemu vedenej exekúcii a ich cieľom nie je dosiahnuť zmenu alebo zrušenie konkrétneho súdneho rozhodnutia, ale vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, resp. zastavenie exekúcie. Uznesenie exekučného súdu o námietkach povinného proti exekúcii nie je teda možné považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2010 sp. zn. 5 Cdo 245/2010).

Z uvedeného je potom zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na rozhodovanie o podanom dovolaní povinného, ktorým napadol uznesenie okresného súdu, lebo toto *rozhodnutie nebolo vydané v odvolacom konaní*.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania); pokiaľ sa jedná o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 103, § 104 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade je v občianskom súdnom konaní upravená funkčná príslušnosť na rozhodovanie o dovolaní tak, že jediným príslušným súdom je Najvyšší súd Slovenskej republiky, a pokiaľ nie je príslušný tento súd, nie je iný súd, ktorý by mohol v tejto veci rozhodovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, keďže nie je funkčne príslušný a nie je tu iný príslušný súd, ktorému by bolo možné vec v tomto prípade postúpiť, konanie zastavil (§ 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách tohto konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 O.s.p.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. októbra 2012

JUDr. Milan D e á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť:
Hrčková Marta